

omtalte, at det Andragende, der var indkommet angaaende Troldhede, ogsaa berørte en Omlægning af selve Postgangen, og det er jo rigtigt, idet det gaar ud paa at fremhæve Ønskeligheden af at faa indført kørende Landpostbude. Dette medfører imidlertid ikke med Nødvendighed, at Troldhede gøres til en Postekspedition. Kørende Landpostbude kunne godt udgaa fra et Brevsamlingssted. Og for saa vidt der altsaa skulde være Anledning til at imødekomme den Del af Andragendet, vil dette godt kunne ske, uden at Troldhede bliver en Postekspedition. Endelig andrages der ogsaa om, at det Tidspunkt, paa hvilket Landpostbudene skulle udgaa fra Brevsamlingsstedet, maa blive omlagt, men det vil medføre nogle Vanskeligheder, idet der da maa indføres Bureauer i Posttogene paa en anden Maade, end man nu har, saaledes at dette vil medføre en ret betydelig Udgift. Med den Foranledning, som det ærede Finansudvalgs Henvisning i øvrigt giver, skal hele Sagen blive nærmere undersøgt.

Ved sin Omtale af det andet Andragende, et Andragende fra Stoholm, om at faa Stoholm Brevsamlingssted gjort til Postekspedition, tog den ærede Ordfører den Reservation, at han jo ikke vidste, om de opgivne Tal vare rigtige eller ej, og den Reservation kan der vel være Anledning til at tage i al Almindelighed overfor Andragender, der indgives til Folketinget. Men det var et heldigt Træf for den ærede Ordfører, at han netop ved denne Lejlighed kom til at tage denne Reservation; thi netop i dette Tilfælde viser det sig nemlig, at de opgivne Tal ikke holde Stik. I Andragendet er der opgivet, at der her er godt 43,000 Brevforsendelser, og jeg antager, at det er særlig dette Tal, der har bevirket, at det ærede Finansudvalg har kunnet enes om at henvise Andragendet til Undersøgelse. (*Ordføreren*: Ja!) Det viser sig imidlertid efter den Statistik, jeg har til Raadighed — og som paa alle øvrige Punkter stemmer med de Tal, der ere opgivne i Andragendet, at Brevforsendelsernes Antal kun er 33,760, og hvis dette Tal ved de Undersøgelser, som nu skulle blive anstillede, viser sig at være korrekt, maa det vistnok erkendes, at der ikke vil være Grund til at foretage noget yderligere Skridt paa Sagens nuværende Trin. Med Hensyn til Stoholm Brevsamlingssted skal jeg i øvrigt bemærke, at der netop i Henseende til Brevforsendelsernes Antal har været ikke lidt Variation, og at de Tal, jeg har faaet op-

givet fra 1899 og indtil i Fjor, ikke tyde paa, at der just skulde være nogen umiddelbar Nødvendighed for at gøre dette Brevsamlingssted til Postekspedition.

Disse to Andragender ere de eneste, som det ærede Finansudvalg har henvist direkte og udelukkende til Indenrigsministerens Overvejelse. Der er et enkelt Andragende under Nr. 34, som er henvist baade til Kultusministerens og Indenrigsministerens Overvejelse; men da den ærede Ordfører udtalte, at han agtede at omtale dette Andragende under Andragender til Kultusministeriet — hvilket der sikkert ogsaa kan være al Anledning til, da Andragendet tidligere har været indsendt til dette Ministerium —, skal jeg ikke omtale dette Andragende.

Saa har det ærede Medlem (Knudsen) foreslaaet at henvise til Indenrigsministerens Overvejelse et Andragende fra fhv. Assistent ved Kolonierne i Grønland J. J. Jantzen. Som ærede Medlemmer ville erindre, var denne Sag jo i Efteraaret Genstand for en meget udførlig Debat her i Tinget, og min højtærede Forgænger fandt jo Anledning til paa særdeles oplysende og interessant Maade at give Tinget et Indblik i de Forhold, under hvilke denne unge Embedsmand havde virket, og et Indtryk af hele hans Adfærd. Efter at Sagen altsaa havde været Genstand for en omhyggelig Undersøgelse i Ministeriet, og man der ikke havde fundet Anledning til at gøre videre derved, er Sagen, som det ærede Medlem rigtig sagde, bleven indanket for Folketingets Domstol og har været Genstand for Undersøgelse i Finansudvalget. Den har altsaa sikkert været Genstand for en fornyet og omhyggelig Undersøgelse og Overvejelse, men heller ikke i det ærede Finansudvalg har man fundet Anledning til at foreslaa noget yderligere overvejet eller foretaget i denne Sag. Og derom er man jo enedes fra alle Sider, idet heller ikke det ærede Medlems egne Partifæller i Udvalget har fundet nogen Anledning til i dette Tilfælde at foreslaa en saadan Henvisning, hvorimod de i alt Fald paa enkelte Omraader have givet separat Votum ved andre Numre i Betænkningen. Jeg tror, at han — efter at Sagen saaledes har været Genstand for en saagentagen og vidtløftig Undersøgelse — saa vil forstaa, at der ikke for mig har været nogen som helst Anledning til at fordybe mig i denne store og omfattende Sag, der synes at udvikle sig til en Strid om nogle Ræveskind oppe i Grønland, en Besørgelse af et offentligt eller privat